

เทียบบุญตัดดี 'เข็วดู'
รัฐบาลจิ๋ว-เต็ง
ฉบับไหน 'โหด-เลว-ดี' กว่ากัน?



ผู้ตัดใจเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2538 มาตรา 166 พรรคฝ่ายค้าน 4 พรรค พรรคประชาธิปัตย์,ชาติไทย,พลังธรรม และเอกภาพ ขึ้นต่อประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2540 ระบุว่า การบริหารราชการแผ่นดินของ พล.อ.ชวลิต ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายด้านเศรษฐกิจของประเทศถึงขั้นล้มละลาย เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทุกระดับชั้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ของประเทศ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือ ความเชื่อมั่น เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของประเทศชาติโดยรวม จนเกิดภาวะวิกฤตศรัทธาต่อผู้นำของรัฐสภา รัฐบาล และระบบการเมือง

ในผู้ตัดใจดังกล่าว ระบุดุติกรรมของ พล.อ.ชวลิต ในการบริหารในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ต่อแยกแยะเป็นประเด็น ได้ดังนี้

1. มีพฤติกรรมสับสนขาดความรับผิดชอบในคำพูด การแสดงออกและการตัดสินใจ สะท้อนให้เห็น
 - 1.1 ความไร้ความสามารถ
 - 1.2 ไร้ประสิทธิภาพ
 - 1.3 ปราศจากภาวะความเป็นผู้นำ
 - 1.4 คอขี้จางเฉยเฉย
 - 1.5 ขาดวิสัยทัศน์
 - 1.6 บิดความรับผิดชอบให้พ้นตัว
2. พฤติกรรมฉ้อฉลเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก เลือกปฏิบัติ ปลอ่ยปละและเลอให้ฉ้อรณนุ์บังหลวง แสงงหผลประ โยชนาโดยมิชอบ
3. ไม่ให้ความเป็นธรรมต่อข้าราชการประจำ จนถึงผลต่อขวัญกำลังใจ ประสิทธิภาพและการยึดถือคุณธรรมในระบบราชการ
4. เจตนาหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จงใจปิดบังข้อมูล ข้อเท็จจริง สารณณชนพึงรับรู้
5. ปลอ่ยให้มีการคุกคามการเสนอข่าวสารของสื่อมวลชน ฉิรรอนเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนโดยเจตนาปกปิดความล้มเหลวในการบริหาร

เทียบบัพทติ'เข็อก' รัฐบาลจิว-เต็ง ฉบับใหม่'โศค-เสว-ตี'ก่ากัน?

หารราชการแผ่นดิน
หากเปรียบเทียบกับผู้ตัดใจเปิดอภิปรายทั่วไปที่พรรคฝ่ายค้าน 4 พรรค พรรคชาติพัฒนา, ประชาธิปัตย์,เอกภาพ และเสรีธรรม ขึ้นเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายบรรหาร ศิลปอาชา สมัยยังดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2539 จำแนกประเด็นได้ดังนี้

1. บริหารราชการแผ่นดินโดยขาดความรู้ ความสามารถ
2. ไร้ประสิทธิภาพ ไร้ประสิทธิผล
3. ขาดวิสัยทัศน์
4. ขาดวิจารณญาณ
5. ขาดคุณธรรม
6. ขาดจริยธรรม
7. ขาดภาวะแห่งความเป็นผู้นำ
8. พฤติกรรมฉ้อฉล
9. เห็นแก่ตัว
10. บิดความรับผิดชอบ
11. ไร้ศักดิ์ศรี
12. สมคบกำรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลและพรรคพวกใช้ตำแหน่งหน้าที่ อิทธิพล แสงงหผลประ โยชนาในทางมิชอบ ปลอ่ยให้ฉ้อรณนุ์บังหลวง ค่านึงถึงความอยู่รอดตัวเองมากกว่าความอยู่รอดของประเทศชาติโดยรวม ทั้งกระทำผิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภา
13. จงใจฉิรรอนสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน บิบบังคั้บให้เน้นการเสนอข่าวด้้นเดียว โดยเจตนาปกปิดความชั่วร้ายทั้งของส่วนตนและรัฐบาล ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่บ้านเมือง ทั้งด้านการบริหาร การค้าต่างประเทศ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และจริยธรรม

ทั้งสองผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจซึ่งพรรคฝ่ายค้านพุ่งเป้าเข็อก "จิว" และ "เต็ง" จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้วฝ่ายค้านตั้งข้อกล่าวจณนรรจ์กั้ยถึงกันมา

ปีที่แล้วฝ่ายค้านจวกนายบรรหารว่า ไร้ความสามารถ ไร้ประสิทธิภาพ ขาดวิสัยทัศน์ ขาดภาวะแห่งความเป็นผู้นำ มาเป็นี ฝ่ายค้านกะทะลวง พล.อ.ชวลิตด้วยข้อความเหมือนกัน

ในประเด็นเรื่องพฤติกรรมฉ้อฉลเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ทั้งสองคนถูกุมกะชาวกันเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ถ้าดูตามเนื้อหา กรณีนายบรรหารออกจะหนักหนาสากรรจ์กว่า โดยเฉพาะเรื่องทีพรรคฝ่ายค้านในสมัยนั้นหยิกอกขึ้นมาอภิปรายทะเลงนายบรรหารเรื่องส่วนตัวและนายบรรหารรับไปเต็มๆ เช่นกรณี น.ส.กัญญา ศิลปอาชา ส.ส.ชาติไทย ถูกสวณายบรรหาร ชายที่คืนให้ธนกรแห่งประเทศไทย โดยเอาตำรวจเกินควรและยังมีพฤติกรรมล่อให้เห็นว่ามีเสียงก่า หรือกรณีความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ (บีบีซี) ขณะที่ผู้ต้องหาในคดีนี้คือ นายรณกษ สักเสนา ประโคมข่าวว่าจ่ายเงินให้พรรคชาติไทยในช่วงการเลือกตั้ง 300 ล้านบาท รวมทั้งประเด็นปรีณาสัญชาติบิดาและการคัดลอกวิทยานิพนธ์ปริญญาโท

แต่ที่น่าสังกตพรรคฝ่ายค้าน หยิบเอาพฤติกรรมส่วนตัวของ พล.อ.ชวลิต ในเรื่องการบริหารสับสนขาดความรับผิดชอบทั้งคำพูด การแสดงออกและการตัดสินใจ มาใส่ในผู้ตัดใจไม่ไว้วางใจคราวนี้ คงเป็นทีถูกใจชาวบ้านไม่น้อยทีเดียว

เพราะใครที่ได้ยินได้ฟัง พล.อ.ชวลิต พูดครั้งใดก็ออกมาตั้งสติเองตัวเองว่า นายกรัฐมนตรีพูดนั้นๆ หมายความว่าถึงอะไรแน่ ขนาดรัฐมนตรีไว้ในพรรคความหวังใหม่เองก็งงๆ กั้ยชาวบ้านงตามด้วย เลยต้องออกมาแปลไทยเป็นไทยให้ชาวบ้านฟังอีกหน อย่างนี้สมควรจะถูกเข็อกอยู่หรือ!